

ΣΤΕ 618/2018 [Παράνομη έγκριση χρήσεως κ.υ.ε. εντός αρχαιολογικού χώρου]

Περίληψη

-Η ύπαρξη των αυθαιρέτων κατασκευών, όπως και η αλλαγή χρήσης στο παλαιό κτίσμα (σε χώρο κύριας χρήσης - συνάθροισης κοινού), διαπιστώθηκε και κατά την αυτοψία που διενεργήθηκε από την Υπηρεσία Δόμησης του Δήμου Πύργου, στις 20.9.2012, κατόπιν της οποίας συντάχθηκε η με αρ. πρωτ. 2097/8.10.2012 έκθεση αυτοψίας αυθαιρέτου.

-Ενόψει του ότι ο αιτών φέρεται, βάσει των στοιχείων που προσκόμισε (συνεκτιμωμένου και του ανωτέρω συμβολαίου γονικής παροχής), να έχει εμπράγματο δικαίωμα σε ακίνητο, ευρισκόμενο σε μικρή απόσταση από το κατάστημα της παρεμβαίνουσας (όπως προκύπτει από το υπάρχον στο φάκελο της υποθέσεως φωτογραφικό υλικός ασκεί με έννομο συμφέρον την κρινόμενη αίτηση προβάλλοντας ότι με την έγκριση της χρήσεως του συγκεκριμένου καταστήματος με την προσβαλλόμενη πράξη θα υποστεί βλάβη υλική και ηθική (άρθρο 57 Α.Κ), αφού θα συνεχισθεί η από εικοσαετίας και πλέον υποβάθμιση των συνθηκών διαβίωσης και απόλαυσης της περιουσίας του από άποψη αισθητική, ακουστική, πολιτιστική) κλπ. Στην περίπτωση του περιβάλλοντος χώρου των μνημείων, προστατευτέο στοιχείο συνιστά και η ανεμπόδιστη θέαση αυτών, αλλά και ο χαρακτήρας και η φυσιογνωμία της ευρύτερης περιοχής, η οποία τελεί σε άμεση οπτική επαφή με τα μνημεία και είναι αναγκαία για την ανάδειξή τους. Συνεπώς, πρέπει να ερευνάται και εάν η απόσταση του έργου από το μνημείο ή η σχέση του με αυτό, ενόψει των μορφολογικών του στοιχείων είναι τέτοια, ώστε να διασφαλίζεται η αναλλοίωτη έποψη του μνημείου και η ακεραιότητα του αναγκαίου για την ανάδειξή του σε ιστορική, αισθητική και λειτουργική ενότητα του περιβάλλοντος χώρου.

-Η έννοια του καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος είναι ευρεία και περιλαμβάνει μία σειρά από επιχειρηματικές δραστηριότητες που αφορούν τη δημόσια υγεία, οι οποίες, στην περίπτωση των καταστημάτων που έχουν ως αντικείμενο την παρασκευή, διάθεση τροφίμων και ποτών, διαχωρίζονται σε επιμέρους κατηγορίες, οι οποίες υπόκεινται, από την κείμενη νομοθεσία, σε συγκεκριμένες διαδικαστικές προϋποθέσεις και στην υποχρέωση τηρήσεως συγκεκριμένων προδιαγραφών όσον αφορά στις εγκαταστάσεις και στον εξοπλισμό τους, ανάλογα με το είδος της ασκούμενης δραστηριότητας και τη δυναμικότητα της επιχειρήσεως. Συνεπώς, ενόψει των διαφοροποιήσεων αυτών, σε περίπτωση που ανακύπτει ζήτημα εγκρίσεως, δραστηριότητας πλησίον αρχαίου μνημείου ή εντός αρχαιολογικού χώρου, με αντικείμενο που εμπίπτει στις ανωτέρω περιπτώσεις, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά της ζητούμενης, κατά περίπτωση, με την αίτηση του

ενδιαφερομένου, ειδικότερης επιχειρηματικής δραστηριότητας, προκειμένου να αξιολογηθούν οι επιπτώσεις αυτής επί των υπαρχόντων μνημείων, εμφανών ή αφανών, καθώς και επί του περιβάλλοντος χώρου.

-Η προσβάλλομενη πράξη, με την οποία δόθηκε, έγκριση για χρήση χώρου υγειονομικού ενδιαφέροντος, δηλαδή για χρήση που αντιπροσωπεύει μια ευρύτατη κατηγορία διαφορετικών εξ απόψεως αντικειμένου δραστηριοτήτων, δεν αιτιολογείται νομίμως και επαρκώς. Και τούτο διότι στην συγκεκριμένη περίπτωση, κατά την οποία δεν υφίστανται θεσμοθετημένες χρήσεις γης, δεν περιγράφονται ούτε τα προστατευόμενα μνημεία στην περιοχή ούτε οι κατασκευές και το σύνολο εν γένει των εγκαταστάσεων που συγκροτούν το επίδικο κτίσμα, ενώ δενπροσδιορίζεται η σχέση αυτών προς τα προστατευόμενα μνημεία (λ.χ η απόσταση, κλίση εδάφους) και δεν εκτιμώνται ,ενόψει των ανωτέρω κρίσιμων στοιχείων, σε συνδυασμό και με το σύνολο των χρήσεων την έγκριση των οποίων ζητούσε η παρεμβαίνουσα (καφέ - μπαρ- κέντρο διασκέδασης- εστιατόριο-αναψυκτήριο), οι επιπτώσεις της λειτουργίας του συγκεκριμένου καταστήματος στα προστατευόμενα μνημεία και στον περιβάλλοντα χώρο αυτών. Αντιθέτως, αντί να διατυπωθεί, εν όψει των προεκτεθέντων , κρίση για τις κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης πράξεως επιπτώσεις από τη χρήση του επίδικου καταστήματος ως «χώρου υγειονομικού ενδιαφέροντος» στα μνημεία και στον ευρύτερο αρχαιολογικό χώρο ο οποίος έχει κηρυχθεί και τοπίο ιδιαίτερου φυσικού κάλλους. Τάσσεται με την προσβαλλόμενη πράξη, ως προϋπόθεση για την λειτουργία του καταστήματος με την ανωτέρω χρήση, ότι στο μέλλον αυτή “δεν θα είναι οχλούσα για το αρχαιολογικό περιβάλλον της περιοχής”. Είναι, συνεπώς βάσιμος ο προβαλλόμενος λόγος ότι η προσβαλλόμενη πράξη βεν είναι νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη, όσον αφορά στις επιπτώσεις της ασκούμενης από την παρεμβαίνουσα δραστηριότητας στα μνημεία και στον ευρύτερο αρχαιολογικό χώρο.

Πρόεδρος: Γ. Παπαγεωργίου

Εισηγητής: Μ.Ε. Παπαδημήτρη

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή της από το Δικαστήριο.